

NOVÝ ŽIVOT

MĚSÍČNÍK CYRILOMETODĚJSKÉ LIGY

Roč. III. (I.)

LEDEN — ÚNOR 1951.

Číslo 1.-2.

O B S A H: KŘESŤANSKÝ SMYSL NAŠEHO EXILU — *P. Dr. Alexander Heidler.*
Z POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE.
REALITA A FIKCE ŽIVOTA — *PhDr. František Uhlir.*
Z KŘESŤANSKÉ AKADEMIE V ŘIMĚ.
BÁSEŇ SV. TEREZY JEŽIŠOVY.
ZPRÁVY Z DOMOVA A Z EXILU.

VŠEM NAŠIM PŘÁTELŮM

P a v e l

Tak se nám konečně povedlo dlouho ohlašované vydání tištěného časopisu a to, co právě teď držíte ve svých rukou, je onen zázrak, který jsme slibovali. Trvalo nám to trochu déle nežli jsme předpokládali ve své amatérské neznalosti tiskařských tajů a potíží. Věru není jednodušné vydávat v cizině časopis. Napřed se Vám po celých týdnech čekání může stát to, co se přihodilo nám: že si tiskárna splete Vaši nacionalitu a objedná typy, které sice svým určením patří také za železnou oponu, ale nejsou české. Tento „nepatrný detail“ Vás postaví před alternativu: buďto tisknout slovinský časopis nebo čekat.

Tak čekáte. Na typy, na rukopisy, na peníze. Graf Vaší duchovní pohody se v té době podobá malarické křivce. V kruhu zoufale odhodlaných amatérů vládne stísněná nálada. Stydíme se za to, že dostáváme předplatné a příspěvky, o nichž víme, že přicházejí z chudých kapes a od důvěřivých srdcí. Stydíme se proto, že nejsme s to dodržet dané slovo. S napětím kupce Gutenberga očekáváme věci příští a den, kdy my stejně jako Vy vezmeme PRVNÍ ČÍSLO do svých rukou. Ten okamžik, ovšem přináší jen prchavou radost; neboť jím počíná perioda nejistoty. Vše, co jsme natiskli, je publikováno, a my čekáme na kritiku. Na výtku všech školáckých chyb, jichž jsme se dopustili; na srdcervoucí listy od našich přátel, kterým z našich přemetů šedivějí vlasy. Kus této osobní zповědi je nutný, abychom Vám alespoň trochu přiblížili atmosféru, ve které se robí NOVÝ ŽIVOT. To není skupina profesionálů s dlouholetou zkušeností a onou školenou ostříleností, kterou cítíte v každé tiskárně. To je jen hrstka po celém světě roztroušených amatérů s dobrou vůlí poskytnout katolickému slovu možnost výrazu.

Náš časopis nemá být orgánem nějaké skupiny. Právě naopak: jako katolický list chce být universálním a osobním majetkem každého našeho věřícího.

Být, jak jsme to už několikrát napsali, pojítkem všech našich katolíků roztroušených po zeměkouli, být tmelem jedné velké rodiny. Přinést alespoň trochu toho, co jest věřícímu tak vlastní a co jest ve shonu dnešního stěhování ze země do země mnohdy zapomenuto a pokryto nánosem prachu. Přiblížit alespoň trochu domov nejenom v jeho přítomném smutku a bolesti, ale i v těch radostnějších chvílích, které patří do našich vzpomínek a vybavují se při různých mnohdy pošetilých podnětech. Chceme zkrátka udělat vše, co je v našich silách, aby si Václav v Norsku mohl povídat se Stanislavem v Australii o věcech, které jsou jim oběma společné, které posilují, a které člověku dělají mnohdy jediného průvodce životem.

Řízením osudu jest NOVÝ ŽIVOT jediným tiskem českých katolíků, kteří pokládají svůj pobyt v exilu za dočasné hostování, a tím také jediným katolickým tiskem, který svými kořeny tkví cele v naší vlasti. Víte všichni, že u nás doma není skutečného katolického tištěného slova. O to my jsme šťastnější a o to odpovědnější je naše poslání. Máme tu velkou čest reprezentovat katolického ducha alespoň v té části národa, která je spoju s námi v zahraničí. Tady máme všichni možnost ukázat — svobodně a bez tlaku — čím jest katolicismus, čím chce a může být v národním životě. Zde nejde o moc — zde běží o svrchovaně pozitivní a obětavou práci. Zde se může projevit skutečný duchovní standard a životnost českého katolicismu. Máme příležitost v klidu a přátelském hovoru prodiskutovat mnohé palčivé otázky,